

De man van verdriet

Hij werd veracht, Hij werd verlaten,
onjuist beladen met blaam.
Hij werd verguisd, man van het lijden,
die zonden van ons op zich nam.

Gods zwijgend lam ging naar de slachtbank,
en Hij verweerde zich niet.
Daar aan het kruis leed voor de zonden,
in stilte, de man van verdriet.

Verdwaald als schapen onderweg
ging iedereen zijn eigen weg.
Hoe zullen wij ooit voor Hem staan,
die dit voor ons heeft ondergaan?

Hij droeg onze nood, Hij was degene
die het leven voor ons liet.
Stuk en vergruisd voor onze schulden.
Gods dienaar, geteisterd, geslagen,
veroordeeld ten dode, de man van verdriet;

gedood werd de man van verdriet;
voor onze zonden,
man van verdriet.

Ned. Tekst: Birgitt Paulusma
© 1994 Word Music /Small Stone Media bv, Holland